

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Koutným v právní věci žalobce **XXX**, nar. XXX, bytem v XXX, s adresou pro doručování: XXX, zastoupeného XXX, obecným zmocněncem bytem v XXX, proti žalovanému **XXX**, sídlem v XXX, zastoupenému XXX, advokátem se sídlem v XXX, o zřízení věcného břemene,

t a k t o :

I. **Zřizuje se** věcné břemeno, a to služebnost cesty bez omezení či limitů přes pozemek parc. č. XXX – jiná plocha v katastrálním území XXX - město, obec XXX, zapsané na LV č. XXX v Katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště v XXX v rozsahu vyznačeném červeným šrafováním v geometrickém plánu č. XXX ze dne XXX, který je nedílnou součástí výroku I. tohoto rozsudku, a to ve prospěch pozemku parc. č. XXX – zastavěná plocha a nádvoří v katastrálním území XXX - město, obec XXX, zapsané na LV č. XXX v Katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště v XXX.

II. Žalobce je **povinen** zaplatit žalovanému náhradu za zřízení práva cesty ve výši **5.000,- Kč**, a to do tří dnů po právní moci rozsudku.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne XXX domáhal zřízení věcného břemene nezbytné cesty, když je žalobce vlastníkem nemovitosti, k níž nemá přístup přímo z veřejné

komunikace, ale pouze přes pozemek žalovaného. Vzhledem k tomu, že proti žalovanému je od roku 2002 vedena exekuce, nesmí žalovaný nakládat se svým majetkem, tedy nesmí disponovat se svou nemovitostí, a proto nemohlo dojít k mimosoudnímu zřízení věcného břemene. Žalobce ke své žalobě dále doložil geometrický plán, z něž vyplývá podoba a rozsah nezbytné cesty k jeho nemovitosti. Žalobce navrhl určení náhrady za zřízení práva cesty, která by měla být zaplácena žalovanému, ve výši 5.000,- Kč.

Žalovaný navrhl vyhovět žalobě, když je ztotožněn s nárokem žalobce, avšak s ohledem na exekuční řízení, které je vedeno proti žalovanému jako povinnému, nesmí žalovaný disponovat se svým majetkem, tudíž ani zatěžovat věcnými břemeny. Žalovaný souhlasil s určením náhrady za zřízení práva cesty, která by měla být zaplácena žalovanému, ve výši 5.000,- Kč.

V projednávané věci provedl soud dokazování výpisy z katastru nemovitostí, geometrickými plány, zejm. geometrickým plánem č. XXX ze dne XXX a shodnými skutkovými tvrzeními účastníků řízení.

Po provedeném dokazování má soud za prokázáno, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. XXX – zastavěná plocha a nádvoří v katastrálním území XXX - město, obec XXX, zapsané na LV č. XXX v Katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště v XXX s objektem bez č. p./č. e. Žalovaný je vlastníkem pozemku parc. č. XXX – jiná plocha v katastrálním území XXX - město, obec XXX, zapsané na LV č. XXX v Katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště v XXX. Žalobce využívá shora specifikovanou nemovitost ke svému podnikání. Nejvhodnější přístup z veřejné komunikace – ulice XXX k nemovitosti žalobce vede přes pozemek žalovaného v podobě zpracované v geometrickém plánu č. XXX vypracovaném XXX dne XXX. Žalobce a žalovaný se shodli na ceně náhrady za zřízení práva cesty ve výši 5.000,- Kč. Žalobce a žalovaný se shodli na tom, že právo nezbytné cesty by mělo být zřízeno v podobě služebnosti cesty bez jakýchkoli omezení či limitů.

Podle ustanovení § 1029 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o. z.), vlastník nemovité věci, na níž nelze řádně hospodařit či jinak ji řádně užívat proto, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou, může žádat, aby mu soused za náhradu povolil nezbytnou cestu přes svůj pozemek. Nezbytnou cestu může soud povolit v rozsahu, který odpovídá potřebě vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími, a to i jako služebnost. Zároveň musí být dbáno, aby soused byl zřízením nebo užíváním nezbytné cesty co nejméně obtěžován a jeho pozemek co nejméně zasažen. To musí být zvláště zvaženo, má-li se žadateli povolit zřízení nové cesty.

Podle ustanovení § 1030 odst. 1 o. z., za nezbytnou cestu náleží úplata a odčinění újmy, není-li již kryto úplatou. Povolí-li se spoluužívání cizí soukromé cesty, zahrne úplata i zvýšené náklady na její údržbu.

Podle ustanovení § 1260 odst. 1 o. z., služebnost se nabývá smlouvou, pořízením pro případ smrti nebo vydržením po dobu potřebnou k vydržení vlastnického práva k věci, která má být služebností zatížena. Ze zákona nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci se služebnost nabývá v případech stanovených zákonem.

Podle ustanovení § 1276 odst. 1 až 3 o. z., služebnost cesty zakládá právo jezdit přes služební pozemek jakýmikoli vozidly. Ve služebnosti cesty není obsaženo právo průhonu.

Osoba, které přísluší služebnost cesty, přispívá poměrně k udržování cesty včetně lávek a mostů. Vlastník služebného pozemku přispívá, jen když tato zařízení užívá.

Vzhledem k výše uvedenému soud zřídil právo připomínající služebnost v rámci institutu tzv. nezbytné cesty, která byla vyčleněna z právní úpravy věcných břemen k právní úpravě vlastnictví. Z ustanovení § 1029 odst. 1 o. z., plyne, že vlastník nemovité věci, na níž nelze řádně hospodařit či jinak ji řádně užívat proto, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou, může žádat, aby mu soused za náhradu povolil nezbytnou cestu přes svůj pozemek. Nezbytnou cestu může soud povolit v rozsahu, který odpovídá potřebě vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími, a to i jako služebnost. Povolení cesty jako služebnosti je pravidlem, byť právo nezbytné cesty může mít i charakter obligačního práva (§ 1029 odst. 1 o. z. „...a to i jako služebnosti...“). Možnost zříditi nezbytnou cestu patří mezi případy, kdy z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky (§ 152 odst. 2 o.s.ř. – viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22Cdo 1075/2006). Proto soud není vázán návrhem, a pokud žalobce navrhuje nevhodné umístění cesty, může ji soud zříditi na jiném místě, avšak jen na pozemku patřícím žalovanému. V rozhodnutí o zřízení věcného břemene cesty (v geometrickém plánu, který je součástí rozhodnutí) je třeba stanovit, kudy cesta povede; je třeba též stanovit, jakým způsobem může být právo vykonáváno a jaký je jeho obsah (např. omezení či limity časové, druhů vozidel apod.). Soud dále musí rozhodnout o náhradě za zřízení práva cesty, a to i bez návrhu žalovaného. S ohledem na shodná stanoviska účastníků a zjištění učiněná v rámci řízení, soud zřídil právo nezbytné cesty v podobě služebnosti cesty v rozsahu vymezeném geometrickým plánem tvořící nedílnou součást tohoto rozsudku a zavázal žalobce k zaplacení žalovanému náhrady za zřízení práva cesty ve výši 5.000,- Kč.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 151 a § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy zcela úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, avšak úspěšný žalobce se výslovně vzdal práva na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, trojmo, prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu toto rozhodnutí ukládá, může se oprávněný domáhat podaným návrhem u soudu výkonu tohoto rozhodnutí.

Okresní soud v Bruntále
dne 19. 6. 2014

Mgr. Vladimír Koutný, v. r.
- samosoudce -

Za správnost vyhotovení:
Iva Kyjáková